

Der kan gives bemyndigelse til at foretage tvangssikring i beløb, som Fællesskaberne er pligtige at betale en medlemsstat i dennes egenskab af ejer af de bygninger, Fællesskaberne benytter, i form af lejebeløb fastsat i henhold til en privatretlig lejeaftale, idet sådanne foranstaltninger, i modsætning til

tvangsforanstaltninger, der påvirker finansieringen af en fælles politik eller gennemførelsen af handlingsprogrammer, der er opstillet af Fællesskaberne, ikke kan antages at opstille hindringer for Fællesskabernes funktion.

DOMSTOLENS KENDELSE

11. april 1989*

I sag 1/88 SA,

hvor der er fremsat begæring om bemyndigelse til at foretage udlæg i fordringer mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber,

har

DOMSTOLEN,

sammensat af præsidenten O. Due, afdelingsformændene T. Koopmans og R. Joliet, dommerne Sir Gordon Slynn, G. F. Mancini, C. N. Kakouris, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias og M. Díez de Velasco,

generaladvokat: C. O. Lenz
justitssekretær: J.-G. Giraud

* Processprog: fransk.

afsagt følgende

Kendelse

Ved processkrift, indgivet til Domstolens Justitskontor den 2. juni 1988, har det belgiske selskab SA Générale de Banque, Bruxelles, ved advokat J. M. Raxhon, Verviers, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat C. Turk, 4, rue Nicolas-Welter, begæret, at Domstolen

- principalt statuerer, at artikel 1 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter (herefter benævnt »protokollen«) ikke omfatter gennemførelsen af den udlægsforretning, der er iværksat af rekvirenten, og at udlægsforretningen følgelig kunne fremmes;
- subsidiært giver bemyndigelse til, at udlægsforretningen gennemføres som normalt, samt til, at betalinger, som Fællesskaberne skal erlægge til den belgiske stat, kan ske til rekvirenten.

I henhold til artikel 1 i protokollen kan »Fællesskabernes ejendom og aktiver... ikke uden bemyndigelse fra Domstolen gøres til genstand for tvangsforanstaltninger, hvad enten disse er af administrativ eller judiciel art«. Formålet med denne bestemmelse er at undgå, at der opstilles hindringer for Fællesskabernes funktion og uafhængighed.

Ved en udeblivelsesdom statuerede tribunal de première instance de Bruxelles, at den belgiske stat skulle betale rekvirenten 123 781 944 BFR samt renter og omkostninger. Efter at dommen var blevet forkyndt for den belgiske stat, og der var fremsat påkrav om betaling, foretog rekvirenten den 13. januar 1988 udlæg i skyldnerens krav mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber; i udlægsdekretet hedder det, at udlægget omfatter alle beløb, pengemidler, værdipapirer eller genstande, som De Europæiske Fællesskaber skal eller vil skulle erlægge til den belgiske stat, uanset skyldgrundlaget.

- 4 Ved skrivelse af 5. april 1988 meddelte Kommissionen, at et sådant udlæg i krav mod den ikke kunne foretages uden Domstolens bemyndigelse, og at den følgelig ikke ville tage hensyn til det af rekvirenten iværksatte udlæg; herefter indgav rekvirenten den foreliggende begæring.
- 5 I indlæggene for Domstolen har Kommissionen navnlig gjort gældende, at udlægget i henhold til det officielle udlægsdekret blev forelagt i ethvert krav, som den belgiske stat har mod Fællesskaberne, og at det følgelig måtte antages at opstille hindringer for Fællesskabernes funktion. Således har den belgiske stat betydelige fordringer mod Fællesskaberne, blandt andet i forbindelse med finansieringen af den fælles landbrugspolitik, Den Europæiske Socialfonds virksomhed, bidrag til Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og rammeprogrammet for Fællesskabets forskning og teknologiske udvikling.
- 6 Under en høring af parterne den 18. oktober 1988 for den afdeling af Domstolen, der har fået pålagt at foretage sagens oplysning, erklærede rekvirenten udtrykkeligt og uigenkaldeligt, at udlægget med virkning fra afgivelsen af erklæringen begrænsedes til kun at omfatte den belgiske stats fordringer mod De Europæiske Fællesskaber i form af krav på leje. Efter høringen har rekvirenten officielt givet meddelelse om den nævnte begrænsning over for Kommissionen og ændret den for Domstolen indgivne begæring til, at Domstolen statuerer, enten at bemyndigelse er ufornöden, eller at der udelukkende gives bemyndigelse med hensyn til fordringer i form af lejekrav. Kommissionen har imidlertid meddelt Domstolen, at den fastholder sine indsigelser.
- 7 Vedrørende sagens faktiske omstændigheder samt parternes anbringender og argumenter henvises i øvrigt til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.
- 8 Der skal først tages stilling til rekvirentens principale begæring, hvorefter en bemyndigelse fra Domstolen er ufornöden i et tilfælde som det foreliggende, idet udlægget efter sin karakter ikke kan opstille hindringer for De Europæiske Fællesskabers funktion. Da udlægget udelukkende omfatter fordringer, som Fællesskaberne under alle omstændigheder skal opfylde over for den belgiske stat, og som

således allerede er en del af statens ejendom, kan udlægget ikke hindre Fællesskabernes funktion.

- 9 Dette anbringende kan ikke tages til følge. Uanset om tvangssikringen efter national ret måtte betragtes som en tvangssikring i gods, der tilhører skyldneren, må den dog antages at udgøre en tvangsforanstaltning i henhold til protokollens artikel 1. I henhold til Domstolens faste praksis vil enhver form for tvangssikring i fordringer mod Fællesskaberne under visse omstændigheder kunne opstille hindringer for Fællesskabernes funktion og uafhængighed.
- 10 Rekvirentens principale begæring må følgelig nægtes fremme.
- 11 Der skal herefter tages stilling til den subsidiære begæring, der, således som den er ændret af rekvirenten efter høringen af parterne, går ud på, at Domstolen giver bemyndigelse til, at det pågældende udlæg foretages i fordringer, den belgiske stat har mod Fællesskaberne i form af lejekrav.
- 12 Kommissionen har herom anført, at selv om udlægget begrænses til kun at omfatte fordringer i form af lejekrav, kan bemyndigelsen ikke gives, idet tvangssikringen vil kunne medføre ulemper for Fællesskabernes funktion.
- 13 Denne argumentation kan ikke lægges til grund. Selv om Fællesskabernes funktion vil kunne hindres, såfremt der træffes tvangsforanstaltninger, som påvirker finansieringen af en fælles politik eller iværksættelsen af handlingsprogrammer, der er opstillet af Fællesskaberne, kan en sådan hindring ikke antages at opstå, når tvangssikringen foretages i beløb, som Fællesskaberne er pligtige at betale den belgiske stat i dennes egenskab af ejer af bygninger og i form af lejebeløb i henhold til en privatretlig lejeaftale.
- 14 Kommissionen har subsidiært anført, at en begrænsning af tvangssikringen til kun at omfatte de fordringer, den belgiske stat har mod Fællesskaberne i form af leje-

krav, vil forblive ubekendt for tredjemand. Så længe udlægsdekretet opbevares på justitskontoret ved tribunal de première instance de Bruxelles, vil Kommissionen risikere, at den over for andre af den belgiske stats kreditorer skal gøre rede for, hvorledes den måtte have anvendt ethvert beløb, der er omfattet af udlægget, således som det er beskrevet i det oprindelige udlægsdekret af 13. januar 1988.

- 15 Disse argumenter kan ikke i sig selv føre til, at rekvirenten ikke meddeles den begærede bemyndigelse. Som Domstolen fastslog i kendelse af 17. juni 1987 (Universe Tankship, sag 1/87 SA, Sml. s. 2807), er Domstolens kompetence, for så vidt angår tvangssikring, begrænset til en undersøgelse af, om tvangssikringen, med hensyn til dens retsvirkninger efter den pågældende nationale retsorden, vil kunne opstille hindringer for De Europæiske Fællesskabers uforstyrrede funktion og uafhængighed. Såfremt Kommissionen eller en tredjemand, der har krav mod skyldneren, måtte have grund til at antage, at deres økonomiske interesser krænkes som følge af en tvangssikring eller en delvis ophævelse heraf, vil de imidlertid kunne anvende de retsmidler, de har efter den pågældende nationale retsorden.
- 16 Den af rekvirenten fremsatte begæring om bemyndigelse til at gøre udlæg i fordringer mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber for sit krav mod den belgiske stat i henhold til den for Kommissionen forkyndte dom, der er afsagt af tribunal de première instance de Bruxelles, findes herefter at kunne tages til følge, idet der dog kun kan gøres udlæg i fordringer, som den belgiske stat har mod De Europæiske Fællesskaber i form af lejkrav.
- 17 Rekvirentens begæring nægtes i øvrigt fremme.

Sagens omkostninger

- 18 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at betale sagens omkostninger. I den foreliggende sag har begge parter delvis tabt sagen. Herefter findes hver part at måtte bære sine omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN

- 1) Rekvirenten bemyndiges til at gøre udlæg i fordringer mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber for sit krav mod den belgiske stat i henhold til den for Kommissionen forkyndte dom, der er afsagt af tribunal de première instance de Bruxelles, idet der dog kun kan gøres udlæg i fordringer, som den belgiske stat har mod De Europæiske Fællesskaber i form af lejekrav.
- 2) Rekvirentens begæring nægtes i øvrigt fremme.
- 3) Hver part bærer sine omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 11. april 1989.

J.-G. Giraud
justitssekretær

O. Due
præsident